

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Уп 548/04
01.02.2006. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Олге Ђуричић, председника већа, Обрада Андрића и Томислава Медведа, чланова већа, са саветником Надеждом Николић, као записничарем, одлучујући по захтеву браниоца кажњеног правног лица "АА" и одговорног лица ББ, адвоката АБ и АВ, за ванредно преиспитивање решења Министарства финансија Републике Србије ПЖЦ.бр.133/04 од 2.12.2004. године, у предмету прекршаја из члана 188. став 1. тачка 1. Царинског закона, у нејавној седници већа одржаној дана 1.2.2006. године, донео је

П Р Е С У Д У

Захтев се УВАЖАВА, УКИДА решење Министарства финансија Републике Србије ПЖЦ.бр.133/04 од 2.12.2004. године и решење Комисије за царинске прекршаје Царинарнице Суботица 01.09 П.бр.223/03 од 22.12.2003. године и предмет ВРАЋА првостепеном органу на поновни поступак и одлучивање.

О б р а з л о ж е њ е

Побијаним решењем одбијена је, као неоснована, жалба кажњеног правног лица "АА" и кажњеног одговорног лица ББ и потврђено решење Комисије за царинске прекршаје Царинарнице Суботица 01.09 П.бр.223/03 од 22.12.2003. године. Наведеним првостепеним решењем, у ставу првом изреке решења оглашени су одговорним окривљено правно лице "АА" и ББ као одговорно лице у правном лицу за прекршај из члана 188. став 1. тачка 1. Царинског закона, ближе описан у изреци овог решења. За наведени прекршај окривљени су кажњени новчаним казнама и то окривљено правно лице у износу од 160.000,00 динара, а окривљено одговорно лице новчаном казном у износу од 6.000,00 динара, а на основу члана 200. став 2. и 3. Царинског закона кажњено лице је обавезано да плати противвредност предметне робе (разлику између стварне и пријављене вредности) у износу од 525.456,40 динара, а окривљено правно лице обавезано је и да уплати паушални износ на име накнаде трошкова у износу од 400,00 динара. Истим решењем обустављен је прекршајни поступак покренут против "ВВ" као правно лица и ГГ као одговорног лица за прекршај из члана 188. став 1. тачка 1. Царинског закона, а на основу члана 129. став 1. тачка 1. Закона о прекршајима којима се повређују савезни прописи.

Против правоснажног решења Већа за другостепени прекршајни поступак Министарства финансија Републике Србије браниоци кажњених су поднели захтев за ванредно преиспитивање, због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, погрешне примене закона, битне повреде одредаба прекршајног поступка и одлуке о казни. У захтеву се истиче да је кажњено правно лице означено у царинској исправи као увозник због тога што је ово правно лице имало права за увоз континента, те да ово правно лице није учествовало у куповини и преговорима у вези увоза робе, нити је плаћало робу инопродавцу. Наводи се да окривљено одговорно лице ББ које је радило у име и за рачун одговорног правног лица није предао шпедитеру "ВВ" рачуне и документацију за царинење робе. Даље се наводи да у току поступка нису изведени докази из којих би произилазило чињенично стање на основу којих би се утврдила одговорност окривљених за подношење фактура које нису истините и у којима је исказана нижа цена од цене која је накнадно утврђена преко Одељења за контролу мађарске царине. У вези са тим истиче се да у образложењу оспореног и првостепеног решења није наведено на који начин је прибављена документација, преко кога је вршена провера рачуна, ко је робу набавио, ко је уговарао посао за набавку робе и извршио плаћање, те наводи да је то вршено преко фирме "ДД" што није проверено, нити је ово правно лице саслушано у поступку. Истиче се да у поступку није изведен ниједан доказ из којег би се утврдило да шпедиција "ВВ" није учествовала у радњама које би чиниле обележје прекршаја, а која је у ствари достављала царини документацију за царинење. Посебно се истиче да је изрека решења нејасна и неразумљива, као и да је противуречна разлозима датим у образложењу решења. Предложено је да се захтев за ванредно преиспитивање правоснажног решења о прекршају уважи и решења прекршајних органа укину.

Поступајући по поднетом захтеву и испитујући побијано решење на основу члана 273. и 276. Закона о прекршајима Врховни суд Србије је нашао да је захтев основан.

Према наводима побијаног и првостепеног решења о прекршају окривљени су приликом увозног царинења техничке робе по ЈЦИ Ј1 број 25038/01/10370 од 1.8.2001. године ЦИ Јавна складишта Суботица приложили веродостојне фактуре које гласе на име окривљеног правног лица, у којима су нетачно означили вредност робе тако што су уместо 97.710,00 ДЕМ означили вредност од 80.480,00 ДЕМ и тиме умањили царинску основицу за 525.456,40 динара, а у намери да царине и друге увозне дажбине плате у мањем износу, како се то наводи у образложењу решења. При томе се царински органи позивају на

извештај мађарских царинских органа према коме подаци о количини и броју издатих фактура одговарају стварним подацима односно бројевима фактура које су приложене приликом царинења али да је цена робе по комаду књиговодствене евиденције инодобављача знатно виша од цене по комаду која је означена у фактурама приложеним уз царинске исправе. На основу тако утврђеног наведеног чињеничног стања царински органи налазе да су окривљено правно лице "АА" и окривљено одговорно лице ББ одговорни за прекршај из члана 188. став 1. тачка 1. Царинског закона за који прекршај су кажњени новчаним казнама у износима ближе наведеним у изреци првостепеног решења, па је и изречена заштитна мера наплате противредности која чини разлику између пријављене и стварне вредности робе.

По оцени Врховног суда Србије основано се захтевом оспорава законитост решења прекршајних органа. Наиме, одредбом члана 188. став 1. тачка 1. Царинског закона ("Службени лист СРЈ" бр.45/92 ... 7/03) прописано је да ће се за прекршај казнити предузеће или друго правно лице ако у исправама које се подносе уз царинску декларацију означе другу, између осталог, вредност робе при преласку царинске линије или при царинењу у намери да избегне плаћање царине и других увозних дажбина или да царину плати у мањем износу. Како је у изреци првостепеног решења наведено да се окривљени оглашавају одговорним што је окривљено одговорно лице радећи у име и за рачун окривљеног правног лица приликом увозног царинења робе по ЈЦИ Ј1 број 25038/01/10370 од 1.8.2001. године ЦИ Јавно складиште Суботица путем шпедиције "ВВ" приложио неверодостојне фактуре, у којима је означена вредност робе у износу од 80.470,00 ДЕМ иако је стварна вредност предметне робе 97.710,00 ДЕМ, а на који начин је пријавио робу у мањој вредности од стварне за износ од 17.230,00 ДЕМ, али није наведено да је све то учињено у намери да царину плати у мањем износу, то је тако наведена изрека непотпуна и неразумљива, као и супротна разлозима датим у образложењу решења. Наиме, тиме што изрека решења о прекршају не садржи битан елемент бића прекршаја да је у намери да се плати царина у мањем износу извршено пријављивање друге вредности робе, без обзира што се у образложењу решења наводи да је нетачно пријављивање вредности извршено у наведеној намери учињена је битна повреда одредаба прекршајног поступка – члан 251. став 1. тачка 14. Закона о прекршајима.

Поред наведених повреда правила поступка у овој прекршајној ствари по оцени суда, чињенично стање на којем је заснована прекршајна одговорност окривљених није потпуно и правилно утврђена. Ово са разлога што се прекршајни органи позивају на извештај мађарских царинских органа, преко којих је извршена провера вредности робе, али у списима предмета налази се само допис који наводно представља превод мађарских царинских органа, без печата и потписа а у коме се наводе бројеви фактура GSMK-10106-194В и GSMK-10106-194. У списима нема оригинала извештаја мађарских царинских органа на основу којих би се могла проверити истинитост навода у допису који се налази у списима, а наведени бројеви рачуна не одговарају бројевима рачуна који су поднети приликом пријављивања спорне робе и који се налазе у списима предмета, оверени печатом царинских органа а на који се позивају и органи у поступку. Према томе за сада се на основу доказа у списима предмета не може на несумњив начин утврдити да су окривљени пријавили мању вредност робе за царинење по спорним рачунима од њене стварне вредности, као ни да су то учинили у намери да царину плате у мањем износу од прописаног, па је тиме доведена у питање одговорност окривљених за прекршај који им се ставља на терет.

Са изнетог, Врховни суд Србије је нашао да захтев за ванредно преиспитивање правноснажног решења о прекршају окривљених треба уважити, с тим да се у поновном поступку отклоне повреде правила поступка, те прибаве докази и утврде све чињенице које су од значаја за одговорност окривљених у односу на прекршај у питању у складу са чланом 278. Закона о прекршајима.

Са наведених разлога Врховни суд Србије је на основу члана 277. став 3. Закона о прекршајима одлучио као у изреци пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ СУДУ СРБИЈЕ У БЕОГРАДУ

дана 1.2.2006. године, Уп. 548/04

Записничар Председник већа- судија,

Надежда Николић, с.р. Олга Ђуричић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

ИЈ